

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 221.

Ottende Sæssion.

57de Møde.

Torsdagen den 19de Februar.

(Forts.)

Lindberg: Naar den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) taler om, at det just alene gælder om at faae Ende paa Livsfæsteforholdet, og at, naar en Fæstegaard bliver ledig, skal den sælges ved Auktion, saa synes det mig, at det staar i en fuldkommen Modstrid med, hvad det ærede Medlem og mangfoldige Andre her i Salen hidtil have udsagt, idet de have udtalt, at Godseierne — der er jo rigtignok her Tale om beneficeret Gods — ikke havde en fuldstændig Eiendomsret, men at Staten havde en Medieendomsret; men, naar man saaledes overlader det til Eieren af Fæstestedet at sælge det ved offentlig Auktion, saa opgives jo aabenbart derved en saadan Medieendomsret fra Statens Side som den, man ellers har paaberaabt sig som Grundlag for alle de Forhandlinger, vi have ført om hele Fæstefløssningen. Jeg troer derfor, at man, hvis man tænker paa engang at gennemføre det at faae Fæsteeiendom til at gaae over til Selveiendom, maa holde fast, om det er en Sandhed, at Staten har en saadan Medieendomsret, thi, forholder det sig saaledes, saa bør det virkelig ikke skee saaledes, som det skeer nuomstunder, at, naar en Fæstegaard bliver ledig, saa sælger Godseieren den og tager al Indtagten deraf. Vi have set Exempel paa, at, naar en Gaard efter de almindelige Forhold kunde være overdragen Fæstebonden for 3 à 4000 Rd., saa har Godseieren, i et indtrædende Choleratilfælde, hvor Fami-

lien pludselig er død, taget sig den Frihed at sælge Gaarden for 14,000 Rd. istedetfor 3 à 4000 Rd. Nu maa jeg spørge: Er det sandt, at Staten har Medieendomsret, eller er det ikke sandt; men, dersom Staten har Medieendomsret, mener jeg, at man skal være forsigtig med, ved Fæsteligedighed at overdrage til Eieren at gjøre med Gaarden lige hvad han vil, som om han havde fuld Eiendomsret.

Mourad: Ja, Familien var jo uddød, og vi kunne derfor vistnok unde Godseieren de 14000 Rd.; men jeg maa derhos bemærke, at, selv naar en Gaard bliver solgt til Selveiendom, vedbliver der desuagtet, paa Grund af Fæstelovgivningen, at hvile et vist Baand paa den. Det er kun forsaavidt, som den, der kjøber Gaarden, selv vil bruge den, at Fæstetvungen ikke fremtræder, hvilket derimod skeer, saasnart han overlader Brugten deraf til en Anden, og denne Indskrænkning i Brugretten kunde man vel taale Statens Medieendomsret, som den beholder, efterat Gaarden er gaaet over til Selveiendom. Iøvrigt er den samme Grundfætning, som her er udtalt med Hensyn til Auktion, gjort gjældende i tidligere Love, som ere gaaede her gennem Thinget, navnlig om Afhændelse af Bøndergaarde paa Domainerne. Med Hensyn til hvad der er udtalt af det ærede Medlem, der har stillet Ændringsforslag (Rosenørn), skal jeg bemærke, at, hvis det virkelig skulde hende sig, at Conjuncturerne forandrede sig saaledes, at de offentlige Stiftelser vilde lide et betydeligt Tab ved en saadan Afhændelse, saa er det ikke Noget i veien for, at man til den Tid træffer andre Bestemmelser; men saadanne nedadgaaende Conjuncturer ramme ofte ikke alene Jordieendomme,